

Ποια κοινωνία προτείνουμε στους εφήβους μας; - 2

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός

Θεωρώ επίσης ότι ο έφηβος έχει συλλάβει -με την οξυδέρκεια που τον διακρίνει- την ασυνέπεια και υποκρισία πολιτείας και κοι-νωνίας. Στο βαθμό που τις αισθάνεται ξένες από τον κόσμο των αξιών που διακηρύσσουν, χάσμα μέγα δημιουργείται μεταξύ νέων και μεγάλων. Πράγματι, υπάρχουν σοβαρές αντιφάσεις σε μια κοινωνία σαν τη δική μας που εξυμνεί τη νεότητα και ταυτό-χρονα την υπονομεύει. Όπως ακριβώς πράττει και με τη γυναίκα (που της επιδα-φιλεύει φιλοφρονήσεις και την ίδια στιγμή εμπορεύεται παντού το σώμα της), σπεύδει λαϊκιστικά να πλέξει και το εγκώμιο της νεολαίας ενώ από την άλλη απεργάζεται την υπονόμευσή της: δεν έχει τη βούληση να αντιμετωπίσει την ανεργία, της προσφέρει πανεπιστήμια που βρίθουν σκανδάλων, της παρουσιάζει μια πολιτική ζωή εκτεταμένης διαφθοράς, της παρέχει άθλια προγράμμα-τα τηλεόρασης, την συντρίβει ψυχικά ξεδι-πλώνοντας μπροστά της την αναξιοκρατία, προσπαθεί να την προσεταιρισθεί σε ιδεολο-γίες μίσους (ναζιστικές, αρχαιολατρικές, σέκτες) κ.π.α. Η αντίσταση του εφήβου στις αντιφάσεις και στην υπονόμευση εύλογα περιλαμβάνει κάθε είδους «κλωτσιά», ακό-μη και αν δεν γνωρίζει ποιόν πρέπει να κλω-τσήσει. [Περισσότερα](#)